

#### **28-04-2025 Γιατί δεν μου δίνουν αυτό που θέλω;**

- Με τον ίδιο συγκλονισμό που θα προσεγγίζαμε τον Χριστό, αν ήταν ορατός στη ζωή μας, οφείλουμε να προσεγγίζουμε κάθε άνθρωπο, δείχνοντάς του σεβασμό και αμέριστη εκτίμηση. Αυτό είναι βασικός άξονας της πνευματικής ζωής, που δεν έχουμε, με αποτέλεσμα να είμαστε περιφρονητικοί, επιπόλαιοι και κατακριτικοί.
- Να έχουμε εκείνη τη λεπτότητα και την ευαισθησία, που να μπορούμε να βρίσκουμε σημεία επαφής με τον άλλον άνθρωπο, να γεφυρώνουμε τις όποιες διαφορές μπορεί να υπάρχουν και ακόμη να του μεταδίδουμε ένα μήνυμα ελπίδας, που προέρχεται από τον Χριστό.
- Τα γεγονότα της ζωής να τα βλέπουμε στο βάθος τους, στην ουσία τους, στον εσωτερικό λόγο τους. Όχι επιφανειακά και επιπόλαιοι.
- Οι "της Εκκλησίας" να προσέχουμε να μην παραβλέπουμε τις ανάγκες και τις προσδοκίες των αδελφών μας, μένοντας κλεισμένοι στον "θεϊκό πόθο μας", στα "πνευματικά μας όνειρα".
- Τα "πνευματικά όνειρα" και οι "ουράνιες επιθυμίες" συνήθως μαρτυρούν τον εγωκεντρισμό μας, την πνευματική μας φτώχεια, τη ραθυμία και τη μιζέρια μας.
- Κάτω από τον δήθεν πνευματικό ζήλο μας μπορεί να κρύβουμε τη μεγαλύτερη αδιαφορία για τους ανθρώπους που είναι κοντά μας.
- Πάνω από όλα να νοιαζόμαστε πώς θα αναπαύσουμε και θα δώσουμε χαρά στον άλλον.
- Η πνευματική ζωή δεν είναι κάποια φαντασίωση ξαφνικής αγιότητας, αλλά είναι η αποδοχή της κατάστασής μας, η άρνηση των φόβων μας και η παράδοσή μας στο θέλημα του Θεού.
- Η αυθεντική πνευματική ζωή εκφράζεται με την κοινωνικότητα και το νοιάξιμο για τον άλλον άνθρωπο, η δε αυθεντική κοινωνικότητα πηγάζει από τον Θεό.
- Ο πραγματικά πνευματικός άνθρωπος μπορεί άνετα να συναναστρέφεται με κάθε άλλον άνθρωπο και έχει έναν λόγο ζωής να δώσει στον καθένα.
- Είμαστε τόσο πολύ "αυτοαπασχολούμενοι", που δυσκολευόμαστε να βγούμε από τον εαυτό μας και να νοιαστούμε για τους άλλους.
- Θα μπορέσουμε να νοιαστούμε για τους άλλους, μόνο αν περιφρονήσουμε τους λογισμούς μας, οι οποίοι μας κλείνουν καταστροφικά στον εαυτό μας.
- Να εστιάζουμε όχι στο τι θα λάβουμε από τους άλλους, αλλά στο τι θα δώσουμε στους άλλους. Όχι στην είσπραξη αγάπης, αλλά στο δόσιμο αγάπης.
- Ο Θεός δεν είναι χώρια από τον άλλον άνθρωπο, αλλά είναι εξαιτίας του άλλου ανθρώπου.
- Να συνειδητοποιήσουμε επιτέλους ότι δεν είμαστε το επίκεντρο της οικουμένης και ότι οι άλλοι άνθρωποι δεν υπάρχουν για να μας υπηρετούν.
- Η δικαιοσύνη κατά την κοινωνική της έννοια αφορά σε όσα περιμένουν οι άλλοι από μένα και όχι σε όσα περιμένω εγώ από τους άλλους.
- Όσα περισσότερα είναι αυτά που εγώ περιμένω από τους άλλους, τόσο περισσότερες θα είναι οι ματαιώσεις προσδοκιών και οι απογοητεύσεις που θα έχω.

- Μόνο στο όνομα είμαστε χριστιανοί. Δεν βιώνουμε τη χάρη του Θεού. Αν βιώναμε τη χάρη του Θεού, θα τρέχαμε να αναπαύσουμε τον άλλον, να δώσουμε χαρά στον άλλον.
- Πρέπει να αποφασίσουμε σε ποια ηλικία είμαστε. Είμαστε βρέφη, που θέλουμε ντάντεμα, το γαλατάκι μας και την πιπίλα μας ή είμαστε ενήλικες.
- Η πραγματική αγάπη προς τον Θεό δεν ξεχωρίζει την κοινωνικότητα προς τους ανθρώπους από τη λατρεία προς τον Θεό.
- Τον Θεό δεν γίνεται να τον πλησιάσουμε ατομικά, αλλά μόνο ως μια καρδιά και ως ένα σώμα με τους αδελφούς μας.
- Η πνευματική μας κατάσταση εξαρτάται από το αν η καρδιά μας είναι ειρηνική και από το αν η διάθεσή μας προς τους άλλους είναι αγαπητική.
- Οι ωραίοι άνθρωποι, που έχουν περιεχόμενο, δεν κάνουν θόρυβο. Έχουν σεβασμό, τιμιότητα, ευγένεια και ταπεινότητα, ανεξάρτητα από το πώς οι άλλοι συμπεριφέρονται.
- Όταν δίνουμε -κάνουμε το καλό- στον άλλον με τον σωστό τρόπο, ο άλλος θα το εκτιμήσει και θα το δεχτεί με ευγνωμοσύνη. Εκτός βέβαια αν είναι πολύ διαταραγμένος ή κυριευμένος από το αντίθετο πνεύμα.
- Το πραγματικό δόσιμο είναι μια φυσική κίνηση σχέσης, με τον άλλον να είναι ο ίδιος ο Χριστός. Δεν είναι μια προσφορά από κάποιον που υπερέχει σε κάποιον που μειονεκτεί.
- Η κενοδοξία, που μας κυριεύει, δεν αφήνει ούτε ακόμη και το όποιο δόσιμό μας αμόλυντο.
- Η πραγματική κοινωνικότητα δεν είναι αφέλεια και δεν στερείται ορίων.
- Αυτό που πιστοποιεί και εξυψώνει κάθε σχέση μας είναι το να βλέπουμε τον άλλον ως Χριστό και το να προβάλλουμε τα πρόσωπα και τα γεγονότα της σχέσης στην αιωνιότητα.
- Ένα "άσε με τώρα", που θα πούμε με ύφος στον αδελφό μας, που μας ζήτησε κάτι, διαφέρει πάρα πολύ από το "άσε με να ξεκουραστώ και θα το κάνω αργότερα", που θα πούμε ευγενικά.
- Είναι πολύ σημαντικό να αισθάνεται ο άλλος ότι είμαστε δίπλα του και ότι έχουμε τρόπο.
- Ο καλός ο τρόπος μας μπορεί να κάνει τον άλλον ακόμη και το "όχι" μας σε κάτι που μας ζήτησε να το αποδεχτεί ευχάριστα, σαν να είναι "ναι".